

საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის ეთიკის კომისიის გადაწყვეტილების 019/12¹ მიმოხილვა

ფაქტები:

ადვოკატი დ. ბ იცავდა ნ.კ-ს ინტერესებს სისხლის სამართლის საქმეზე ყაჩაღობის ჩადენის ბრალდებაზე, ხოლო ბ.კ-ს ინტერესებს მოწმის დაყოლიებაზე ცრუ ჩვენების მიცემის თაობაზე. ადვოკატი პროცესზე მოქმედებდა მათთან შეუთანხმებლად, რამაც აფიქრებინათ, რომ ის ნ. კ.-ის ინტერესების ნაცვლად, პროკურატურის ინტერესებს იცავდა.

ბრალდებული ნ.კ ბრალს არ აღიარებდა, ხოლო ბრალდებულმა ბ.კ-მ მოწმის დაყოლიება ცრუ ჩვენების მიცემის თაობაზე აღიარა დანაშაული. სასამართლოს მხრიდან ბ.კ-ს ქმედება შეფასდა, როგორც დანაშაულის დაფარვის მცდელობა, რაც ნ.კ-ს მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის მტკიცებულებად მიჩნევის საფუძველი იყო.

ადვოკატმა ნ.კ-ს სამართალწარმოებისას სასამართლოში არ დააყენა შუამდგომლობები.

ბ.კ-ს ჯანმრთელობის მდგომარეობა იყო არადამაკმაყოფილებელი (მას აკლდა მხედველობის 20 %) რაზეც ადვოკატს მოსთხოვა პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებად შესაბამისი მტკიცებულების წარდგენა, მაგრამ ადვოკატმა არ მიაწოდა სასამართლოს ამის შესახებ ინფორმაცია.

პროცესუალური ისტორია:

ა. კ.-მ მომართა ეთიკის კომისიას და მოითხოვა ადვოკატ დ. ბ.-ისათვის დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრება. კომისიამ მიიღო გადაწყვეტილება ადვოკატის მიმართ დისციპლინური დევნის აღმდგომის თაობაზე შემდეგი მუხლების შესაძლო დარღვევის საფუძველით: ადვოკატთა შესახებ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის ე) ქვეპუნქტი, მე-8 მუხლის პირველი პუნქტი, ასევე ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-3 მუხლი, მე-6 მუხლის პირველი, მე-4 ნაწილები და მე-8 მუხლის მე-5 ნაწილი.

სამართლებრივი შეფასება:

ეთიკის კომისია მიუთითებს ადვოკატ დ.ბ-ს ვალდებულების დარღვევაზე, კერძოდ იმაზე რომ ადვოკატი ვალდებულია შეასრულოს მისთვის დაკისრებული მოვალეობები და ინტერესთა შეუთავსებლობის არსებობის შემთხვევაში აცნობოს კლიენტს. ასევე, ინტერესთა კონფლიქტის დაუშვებლობაზე, როცა კონფლიქტის წარმოქმნის საფრთხე წარმოიშობა საქმის წარმოების პროცესშიც.

ადვოკატმა კლიენტის ინტერესების დაცვისას თავი უნდა აარიდოს ინტერესთა კონფლიქტის შემთხვევებს და კლიენტის წარმომადგენლობა უნდა განახორციელოს იმგვარად, როგორც კლიენტი იმოქმედებდა საკუთარი ინტერესებისათვის შესაბამისი ცოდნის, უნარისა და დროის არსებობის შემთხვევაში.

ინტერესთა კონფლიქტის შექმნის საფრთხე წარმოიშვა იმ დროიდან, როდესაც ადვოკატის მეორე კლიენტმა, ბ. კ.-მ მისცა აღიარებითი ჩვენება, რაც შემდგომ ნ. კ.-ის მიმართ განაჩენის გამოტანისას ერთ-ერთი მტკიცებულების სახით გამოიყენეს.

კლიენტის ინტერესების დაცვისას ინტერესთა კონფლიქტის წარმოშობის საფრთხის არსებობისას, ადვოკატი ვალდებულია შეწყვიტოს ყველა კლიენტის ინტერესების დაცვა ადვოკატის

¹ <https://www.gba.ge/pdf/5c389190478e8.pdf/5c389190478e8.pdf>

მიმართ ნდობის დარღვევისა და/ან კონფიდენციალობის ხელყოფის საფრთხის თავიდან აცილების მიზნით.

ეთიკის კომისიის შეფასებით, ადვოკატი დ. ბ. ვალდებული იყო შეეწყვიტა ორივე კლიენტის დაცვის განხორციელება ინტერესთა კონფლიქტის წარმოშობის საფრთხის არსებობის გამო, რადგან ბ. კ.-ის მიერ ბრალის აღიარებამდე, წარმოადგენდა ორივე კლიენტის ინტერესებს და ფლობდა ორივე მათგანისგან მიღებულ ინფორმაციას. შესაბამისად, ორივე კლიენტის ადვოკატად დარჩენა ქმნიდა ერთ-ერთი კლიენტის ინფორმაციის კონფიდენციალურობის დარღვევის ობიექტურ საფრთხეს და რისკის ქვეშ აყენებდა ადვოკატის მიერ მეორე კლიენტის დასაცავად ყველა კანონიერი საშუალების გამოყენების შესაძლებლობას.

ადვოკატი ვალდებულია, დაცვის განხორციელების პროცესში, კლიენტის დავალებით და მისი სახელით, შეასრულოს კლიენტის ინტერესების დასაცავად საპროცესო კანონმდებლობით გათვალისწინებული ყველა საჭირო საპროცესო მოქმედება. ადვოკატი ვალდებულია, საპროცესო კანონმდებლობით დადგენილი წესით, მოიპოვოს და წარადგინოს მტკიცებულებები სასამართლოში და დააყენოს შუამდგომლობები.

ადვოკატმა დ. ბ.-მ ვერ უზრუნველყო ბრალდებულთა ეფექტური დაცვა, ვინაიდან ნ. კ.-ის ინტერესების დაცვის პროცესში მან არ დააყენა არც ერთი შუამდგომლობა, რომელთა დაყენებასაც მხარე მოითხოვდა, რის შედეგადაც კლიენტს შეუზღუდა სხვა ინსტანციებში სამართლებრივი ბრძოლის საშუალება. ბ. კ.-ის დაცვისას ადვოკატის არაეფექტური საადვოკატო მომსახურება გამოიხატა ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი მტკიცებულების წარუდგენლობაში, მისი ჯანმრთელობის მდგომარეობიდან გამომდინარე.

დასკვნა:

ეთიკის კომისიამ დაადგინა ადვოკატის მიერ ადვოკატმა ბ.კ-მ დაარღვია ადვოკატთა შესახებ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის ე) ქვეკუთხეტი, მე-8 მუხლის პირველი პუნქტი, ასევე ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-3 მუხლი, მე-6 მუხლის პირველი, მე-4 ნაწილები და მე-8 მუხლის მე-5 ნაწილი და ადვოკატს დისციპლინური პასუხისმგებლობის ფორმად განესაზღვრა გაფრთხილება.